Р Е Ш Е Н И Е
№ 2864

гр. София, 29.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,** в публично заседание на 10.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2440** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.
Образувано е по жалба на Я. И. К. от [населено място], със съдебен адрес – С., [улица], ет. 2, офис 2, чрез адв. П., срещу Заповед № 137 / 14. 02. 2014 г. на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" /ГДПБЗН" за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение" за срок от 3 месеца. В жалбата се излагат съображения, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършил посоченото дисциплинарно нарушение, а е изпълнил служебните си задължения. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разноските по делото.
Ответникът – директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението" /ГДПБЗН/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
Жалбоподателят Я. И. К. е назначен на длъжността „началник на участък" „Пожарна безопасност и защита на населението" – Б., към 09 Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението" при Столично управление Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението".

Със Заповед № з-319 / 26. 04. 2013 г. на директора на ГДПБЗН, е назначена комисия с председател Я. К., която да проведе процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Доставка на седлови влекач и ремарке – тежковоз“.
Със справка рег. № I-62629 / 03. 12. 2013 г. изготвена от служители в Дирекция „Инспекторат“ на МВР, са изложени резултатите от извършената проверка по повод подаден сигнал от [фирма], във връзка с процедурата по възлагане на обществена поръчка.
С покана рег. № ПО-22 / 03. 01. 2014 г. са изискани писмени обяснения от служителя.
С обяснителна записка рег. № 158 / 06. 01. 2014 г. (стр. 35), Я. К., е дал своите обяснения по повод на изготвената справка.
Със Заповед № 137 / 14. 02. 2014 г. на директора на ГДПБЗН, на К. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца, затова че като председател на комисията, назначена със Заповед № з-319 / 26. 04. 2013 г. на директора на ГДПБЗН, е допуснал нарушение на установените процедурни правила, като неправомерно е приел документ различен от референция – писмо – препоръка изх. № 03-10-61 / 07. 05. 2013 г. на МС, който е бил издаден от орган, който не е страна по договора за възлагане на доставка на моторни влекачи № ДОГ-113 / 29. 02. 2008 г., което е квалифицирано, като нарушение на служебната дисциплина. Заповедта е връчена на 17. 02. 2014 г.
Със Заповед № 171 / 20. 02. 2014 г. на директора на ГДПБЗН, е отстранена очевидна фактическа грешка в Заповед № 137 / 14. 02. 2014 г. на директора на ГДПБЗН, в частта й относно органа, пред който подлежи на оспорване.
С жалба, вх. № 5740 / 27. 02. 2014 г. по описа на АССГ, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.
При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:
Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 228, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите в жалбата за нищожност на оспорената заповед, след като същата е издадена от директора, който като възложител на обществената поръчка се явявал заинтересовано лице.
Видно е, че нормата на чл. 239, ал. 3 от ППЗМВР, на която се позовава жалбоподателят, касае дисциплинарно разследващия орган, а не дисциплинарно наказващия орган, който се явява директора на ГДПБЗН. В същото време, компетентен орган да наложи дисциплинарно наказание порицание е именно органът по чл. 228, т. 3 от ЗМВР, във връзка с чл. 186, ал. 1 от ЗМВР.
При издаването обаче на оспорената заповед, е налице нарушение на материално-правни разпоредби и съществено нарушение на административнопроизводствените правила.
По делото липсват каквито и да е доказателства, в подкрепа на изложените мотиви в оспорената заповед, че наказаното лице, в действителност е извършило посоченото дисциплинарно нарушение.
В оспорената заповед се сочи, че в нарушение на процедурните правила е приел

документ различен от референция, но никъде не се сочи, кои са тези процедурни правила и откъде идва задължението на жалбоподателя да приеме именно такава референция. Очевидно, такива задължения не са утвърдени в длъжностната характеристика на жалбоподателя, тъй като в същата липсва вменено му такова задължение. Липсата на посочване откъде произтичат задълженията, които се твърди че са нарушение, ограничава както правата на защита на лицето, така и възможността на съда да провери дали действително е налице такова нарушение.

Също така, в оспорената заповед не се сочи мястото, времето и обстоятелствата при които е извършено нарушението, в нарушение на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР.

Това нарушение, особено в липсата на описание на датата и мястото на извършване на дисциплинарното нарушение, освен че съществено нарушава правото на защита на наказаното лице да разбере в какво дисциплинарно нарушение е обвинен, представлява и пречка за съда да констатира дали е спазен едногодишния срок по чл. 225, ал. 1 ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание, от извършването на нарушението.

От друга страна не става ясно, каква референция се е изисквало, тъй като в Закона за обществените поръчки, е налице легално определение (§ 1, т. 29 от ДР) на термина „техническа референция“, съгласно което, това е всеки продукт, създаден от европейски организации по стандартизация, различен от официалните стандарти, съгласно приетите процедури за насърчаване на пазарните потребности.

В същото време, според ЗОП (чл. 51, ал. 1), възложителят може да изиска от кандидатите или участниците да представят препоръки за добро изпълнение, но никъде в закона не е казано, в каква форма следва да е тази препоръки, нито от кой да произлиза.

От друга страна, въпросното писмо – препоръка изх. № 03-10-61 / 07. 05. 2013 г. на МС, за което се твърди, че е било издаден от орган, който не е страна по договора за възлагане на доставка на моторни влекачи № ДОГ-113 / 29. 02. 2008 г., е издадено от С. на Националния съвет за сътрудничество по етнически и интеграционните въпроси, наследник на Дирекция „Етнически и демографски въпроси“ към Министерски съвет. Видно от договор № ДОГ-113 / 29. 02. 2008 г., във връзка с изпълнението на който е издадена въпросната референция, същия е подписан от Министерството на финансите, в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, но получател по този договор (чл. 1.3) е Националния съвет по етнически и демографски въпроси към Министерски съвет. На основание чл. 13.1 и т. 2 от същия договор, приемането на доставката се извършва с приемо-предавателни протоколи, подписани от изпълнителя и получателя, поради което съдът намира, че именно получателя (Администрацията на Министерски съвет) може да потвърди или не качественото изпълнение на доставката по договора, съответно да издаде препоръка или референция за това.

Видно е също така, от приложеното по делото Решение № 15038 / 14. 11. 2013 г. по адм. д. № 11186 / 2013 г. по описа на ВАС, касаещо оспорването на отстраняването на [фирма] от процедурата за възлагане на обществена поръчка с предмет „Доставка на седлови влекач и ремарке – тежковоз“, съдът е приел, че „за целите на настоящата обществена поръчка касатора с цитираното писмо-препоръка и приложенията към него е обосновал възможностите си ако не за същия предмет съобразно изискванията на възложителя, то във всички случаи е обосновал изпълнен договор със сходен предмет…“. При това положение със съдебното решение, преписката е върната на

възложителя – директора на ГДПБЗН, за продължаване на процедурата от последното законосъобразно действие, а именно – оценяване на офертите по критерий „Предлагана цена“.
След като съдът е приел, че представеното писмо препоръка изпълнява изискванията за референция и макар и същото да не е от страна по сключения преди това договор, това не представлява нарушение на процедурата по възлагане на обществена поръчка, като е върнал преписката за нейното продължаване, липсва основание впоследствие да се приеме, че представлява нарушение приемането на същото писмо вместо референция. Директора на ГДПБЗН, е участвал в производството по адм. д. № 11186 / 2013 г. по описа на ВАС, поради което мотивите на съдебното решение, включително и по отношение на това дали правомерно е прието писмото – препоръка, са задължителни за него.
Доколкото обаче по делото не е доказано извършеното от Я. К. дисциплинарно нарушение, оспорената заповед следва да се отмени, като незаконосъобразна.
Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.
При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, които са в размер на 500 лв. - договорено и заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представения договор за правна защита и съдействие (стр. 107) и заплатена държавна такса от 10 лв..
Така мотивиран, Административен съд София-град, I–во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Я. И. К. от [населено място], Заповед № 137 / 14. 02. 2014 г. на директора на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението”, за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от 3 месеца.
ОСЪЖДА Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението”– С., [улица], да заплати на Я. И. К. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „1”, ет. 6, ап. 22, ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лв.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: